

„אין רשימת מפקידים ישראליים! * סירבתי לגלות דבר למישטרת

ישראל * רפורט נתן מיליון פרנקים לשיחרורי * הגרמנים

התחננו שאשתוק עד אחרי הבחירות בהסן * אני אמות ולא אדבר!

הוידוי של טיבור רוזנבוים

מדוע אני שותת

זהו חלקו השלישי והאחרון של וידויו האישי של טיבור רוזנבוים. בפעמים הקודמות תיאר רוזנבוים בתרחבה את פרשיות „החברה לישראל” וצבי רכטר, והסביר מדוע רודף אותו הברון אדמונד דה-רוטשילד. כתב „העולם הזה” יגאל לביב, נסע לזינבה במיוחד כדי לרשום את

סיפורו האישי של טיבור רוזנבוים, כפי שסופר לבן-שיחו, המהימן על „העולם הזה”. ברור כי אין גירסתו של רוזנבוים מובאת כדי לחיים מה שכתב „העולם הזה” עליו בעבר, אלא כדי לאפשר לציבור ללמוד, לראשונה, על הפרשה מנקודת-ראותו של רוזנבוים עצמו. והרי סוף דבריו, כלשונם:

מאת ד"ר טיבור רוזנבוים

מוכן למות, ולא אהבר. הגרמנים לא הצ' ליהו להוציא ממני מילה. (הסאנדיי-טיימס הלונדוני מספר, בגיליונו האחרון, את קור' רות רוזנבוים על עמוד שלם, מרבה בשב' חים על מיבצעי הצלת יהודים שערך בהונ' גרייה בזמן הכיבוש הנאצי. בתתאם לטיימס, סיכן רוזנבוים את נפשו עשרות פעמים בחילוף יהודים מרכבות-ההשמדה, ופעם אף התחפש לקצין-גסטאפו, הוציא 30 עזורים יהודים מן הכלא ושיחררם.)

אם הייתי יכול להפריד בין החסימי- מפשע לבין האשמים, הייתי אולי מדבר, אבל אני אינני יכול להסריד. אולי אשב וכמה שנים בכלא, אבל בקומה זקופה — ולא אכניס אחרים לכלא!

יכולים לומר עלי שאני נוכל וניכזה וגנב. אני לא אהיה כזה. אולי מקוה שלם- חות ילדי יידעו שאינני נוכל. לפחות אותם 48 איש שתלמו את חמישה מיליוני הפרנק כדי לשחרר אותי, יודעים שאינני נוכל. והם מאמינים בי.

אני נוכל והבלומפילדים ישרים? צחקו הגורלי! הם לא תרמו לי אף דולר, ואם רק הייתי פותח את הפה, גם הם היו גומ' רים את חייהם!

כמה שהוא ניסה להוציא ממני, העוררדין ההוא של רוטשילד, בבית- המישפט! חקר אותי בלי-הפסק של הבלומי פילדים וגם על אחרים, ועל פיקדונות שהיו אצלי, ועל עסקים! מילה לא הר' צאתי! אמרתי לשופט ישר בפנים, שגם בצבת לא יוציאו ממני על עסקי הבנק! היו אצלי גם נציגי מישטרת ישראל. ניסו לשכנע אותי לדבר, וסירבתי. לא אמרתי מילה. מה? בעיתוננים בישראל כותבים שבדי המישטרה יש רשימת הישראליים שמחזיקים פיקדונות אצלי? זו בדיחה! תראה, אני לא מדבר על ישראלי שבנו לומד בחוף ויש לו כמה מאות דולרים בבנק כאן. ניקח אדם עם הרבה כסף.

רק אתמול דיברתי עם אוסוואלד. והוא ביקש שלא אעזר לאופוזיציה בארצו. אחי רת יאלץ להיות קשה.

מדוע אינני משתמש במכתב שקיבלתי מהאנקל, הקובע כי הגרמנים קנו חלק בבנק, הוך ידיעה שהחברות הוואדוציות הן חלק ממנו? ובכן, כדי להשתמש במיכ' תב עלי לגלות כמה דברים נוספים, ואז יאלץ להזיק גם לאנשים חפים-מפשע. אני לא יכול לעשות זאת. אבל הלוקחות של הבנק שלי אינם כבולים, והם חופשיים להשתמש במיכתב ולתבוע מן הבנק הגר' מני אחריות לכספם.

הנה, מיכתב-לדוגמה של לקוח גדול שלי, שנכתב לפני כמה ימים אל הבנק המחוזי של הסן (מראה את המיכתב). הי מיכתב הוא כללי, וטוען רק כי הוא הפקיד כסף בבנק שלי הוך ידיעה שהבנק המחוזי של הסן שותף בבנק, ועתה אין הבנק

הטענה החזקה שלי, המוכחת גם מן המיכתב שיש לי מאת האנקל, היא כי כל החברות הוואדוציות שייכות לבנק, ולכן לא היתה כל הונאה כאשר אנשים שוכנעו להפקיד כספים בחברות אלו. אולם אם אטען טענה זו, הריני מודע בעבירה על חוק-הבנקאות בשווייץ, הדרוש הפרדה מוחלטת בין השקעות לזמן קצר להשקעות לזמן ארוך.

כ אשר בית-המישפט קבע כי תמורת שיחרורי בערבות יש להפי' קיד חמישה מיליון פרנקים שווייצים, חשכו עיני. לייצמי, אפילו בחלום אין סכומים כאלה. ולא האמנתי, לאור מה שקרה, כי ייצאו מספיק ידידים לסייע כסף זה. אבל הכסף התחיל להגיע, ותוך יומיים נאספו חמישה מיליון פרנקים שווייצים במזומנים, או בערבויות בנקאיות, שהן אותו דבר. מה הברון אדמונד לא עשה כדי להכשיל את איסוף הכסף! הוא הש' תולל ממש, והצלחה לעכב לזמן-מה את העברת הכספים, אבל הם הגיעו.

ממונטריאול ומפרסי, מלונדון ומציריך. אנשים שלא האמנתי אייפסם כי איכפת להם ממני. הנה, ברוך רפורט, איל הספנות והבנקים. מעולם לא היה לי כל מצע עיסקי עמו, וגם איננו בחברות ידידים אחת. הבט ברשימה! (מראה רשימת 48 התורמים את חמישה מיליון הפרנקים) הוא נתן מיליון פרנק! וכאשר ישבתי בכלא, בא אל אשתי לעודד אותה! וכך אחרים. הבט בשמות, תראה, הכל גלוי, שום לגסקי ומאפייה. כולם אנשי-עסקים כשרים וטובים. בראונשוויק, בעל חנות הכל-בו רבת-היוקרה בור'דין, וכך גם פעלי הכלי-בו פלאטיט. ועוד ועוד.

היו גם אכזבות. אנשים שהרוויחו בזכו' תי מיליונים, לא נתנו אפילו דולר אחד. האחים בלומפילד לא מצאו לנכון אפילו לטלפן. ועוד אחד שלא אגזקב בשמו, משיקע מכובד בישראל שטען תמיד כי הוא ידיד שלי, לא נתן כלום. וכאשר אשתי טילפנה אליו, לא החזיר אפילו צילצול!

כישוי תרשה לי לתקן כמה פיר- סומים עלי. כאתי לראשונה לישראל בשנת 1948, בחדש מארס. הייתי בארץ בדיוק יום וחצי, אז זה היה אחר גישואי, ואחרי שסיימתי את עבודתי כמזכירו של הרב הרצוג, מעולם לא הייתי בישראל זמן ממושך, ומעולם לא הייתי אורה יש-

למישטרת ישראל אין רשימת האנשים שמחזיקים פיקדונות אצלי!

קודם-כל, הוא יפקיד לא אצלי בבנק הקשור בטבורו עם המימסד הישראלי, אלא בבנק גדול. שנית, למה שלא יוציא 200 דולר ויקנה חברה ואדוצית, וירשום את הפיקדון על שם החברה? וא, גם אם הרשימות התגלית, יגלו רק את שם החב' רות ולא את שמות המפקידים. תשמע מה שאני אומר לך: אין רשימה של מפקידים ישראלים אצל טיבור! לא של סתם אנשים, ולא של חשובים, ובטח לא של שר בממשלה או של מוסד דתי הקרוב לשר! זה הכל בלוף!

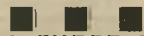
של הסן יכול עוד להתנער מאחריות. הלוקחות מעכבים הגשת תביעה, כי קודם עליהם לדעת כמה הם הפסידו, דבר זה עדיין לא ידוע.

כל הדברים הללו מעכבים אותי בפעולות נגד הגרמנים, לא כן בעניין הברון. מיטב עזריהדין בודקים עכשיו את אחריותו של הברון, כיושרראש מועצת-המנהלים של החברה לישראל, ובאיו מידה הדברים שעשה, וכל ההסכמים עם מיכאל צור, אינם עבירה פלילית על חוקי ארצות-הבי רית ישראל, וכאן לא יעכב אותי שום דבר, כמו שאותו לא עיכב דבר במילחמתו נגדי, ובהכנסתו לכלא.

ני מרגיש טוב. ישבתי בכלא 26 ימים, ולא הכנסתי איש. לא כמו צור, כאשר רצו להושיב את ד"ר אברתה רימר, הצהרתי שהוא אידיוט שלא ידע כלום ממה שקרה, והשופט שיתרר אותו. אם אין לאדם אומץ להציל אחרים ולהקריב את עצמו, הוא לא ראוי לחיות בכבוד! אני

שנית, מאז תחילת הפרשה שלי התחננו הגרמנים, ובעליהמניות בבנק שלי, ובעיקר ראשי-ממשלת מדינת הסן, אוסוואלד, שאח' כה עד אחרי הבחירות שם. הוא אמר ש' הבנק של הסן, השותף בבנק שלי, הפסיד שני מיליארד מרק בעיסקות שונות, והם פוחדים שהסתבכות נוספת של הבנק תגרום להפסדם של בעליההבנק, המפלגה הסוצי- יאלד-דמוקראטית, ולניצחון של הדמוקרא- טיס-נוצריים.

וסוואלד התחייב לפני בתקיעת- כף, כי אם ייבחר שנית, יעזור לי אחרי הבחירות. אבל אחרי שנבחר, הוא התל לשקר. בינתיים גם החליפו פעם נוספת את הנהלת הבנק, והמנהל החדש, בריק, טען כי ההתחייבויות של קודמיו לא מעניינות אותו. המנהל החדש הצהיר כי בלי פסקדין של בית-מישפט, המחייב אותו לשלם, לא ישלם אף פרטה. כאשר אמרו לי זאת, לפני כמה שבוי עות, החלטתי לצאת למילחמה. אבל הנה,

אשב בכלא בקומה זקופה - ולא אכניס אחרים לכלא!

ראלי. אני אורה שווייצ, נושא דרכון שווייצ ודרכון ליברי. מעולם גם לא הייתי חייב-גיס בישראל. אתה שואל מדוע קיבלתי פעם דרכון- שירות ישראלי? אענה לך. מזה שנים רבות, סיכנתי את חיי למען המדינה לא פעם, ועשיתי דברים שעד היום תשתיקה יפה להם, וללא כל תגמול או שכר (דברים אלו של רוזנבוים אושרו מאוחר יותר על-ידי פקידים בכירים).